

E acum în plin proces de fabricație cel mai mare steag din lume. E drapelul nostru național, făcut după o idee 100% autohtonă, cu material românesc (aici am oarecari dubii, poate o fi chinezesc?), cu muncitori români (aici n-am dubii...). Avem încă un prilej de mândrie națională! Chiar vom deveni faimoși după ce cusăturile vor unifica cele trei culori într-un simbol care va străbate veacurile și va lăsa generațiile viitoare fără replică pentru mărețta noastră izbândă! Vom avea ceva ce n-a mai avut nimeni și vă pot garanta că nici nu va mai avea. Nimeni nu va avea curajul să facă un steag mai ceva ca al nostru! Să se știe ce suntem (în stare) și ce dorim (dar nu prea reușim...).

Viitorul steag va avea nu știu câte hectare ca suprafață. Glorie ție, popor român, că din rândurile tale se înalță asemenea oameni cu inițiative care nu mai încap în mințile lor și dau pe-afară. Chiar întregul Pământ va deveni în curând prea mic pentru o atât de mare idee.

Eu cred că va fi bine așa cum va fi când cele trei culori se vor uni într-un singur gând, într-o singură voință. Ma gândesc deja cu bucurie că steagul nostru va deveni observabil pentru vizitatorii de pe alte planete care ar avea chef să se odihnească pe frumoasa noastră Terra, contra cost, desigur... Și atunci, ca loc de popas, vor alege o pensiune, un hotel de la noi de-acasă, loc curat, cu păduri, cu drumuri bune...De drumuri bune oricum n-ar avea nevoie. Și unor pamântenii li s-a sugerat să meargă în stațiuni cu avioanele, să mai lase drumurile-n pace...

Dacă până acum singura construcție făcută de om și vizibilă de pe Lună era Marele Zid Chinezesc, peste puțin timp la mărețul edificiu observabil de departe, se va adăuga încă unul, tricolorul românesc întins pe nu știu câte hectare.

Un proverb latin spune: „Nefăcând nimic, oamenii învață să facă rău”. Păi spuneți și dvs., ce mai trebuia de rezolvat în țara asta? Toate funcționează, toate merg strună, toată lumea e mulțumită (și șoferii, și pietonii, și medicii, și bolnavii, și guvernele, cu tot cu componența de rigoare a fiecăruia...).

Iată că proverbul amintit își găsește în anul de grație 2013 un echivalent care va domina următoarele milenii care vor trece peste omenire. Poate se va spune: „ Nemaivând ce lucra, oamenii tot își găsesc ceva de făcut!” Nu contează că-i ceva inutil....Important e să fim observați! Să se întâmple și pe la noi prin ogradă ceva. Să ne privească lumea cu admirație și invidie! Oricum, cele două sunt fețele inseparabile ale aceluiași întreg...

Vom ajunge din nou în Cartea Recordurilor! Din păcate pentru gradul de inteligență al omenirii, multe dintre recordurile omologate sunt lipsite de sens: cea mai mare prăjitură, cea mai mare ciorbă, etc.,etc. Dacă nu mă trădează memoria, suntem și noi, românii, trecuți în faimoasa carte cu ceva realizări impresionante...Pe cât de impresionante, pe-atât de inutile...

La lucruri aberante avem contribuția noastră de necontestat. Ultimul (deocamdată...), va fi steagul cel mare al României.

Mie deja nu-mi dă pace următoarea întrebare: ce se va întâmpla cu mărețul și unicul steag în momentul când va fi gata? Nu văd ce l-ar putea susține în afară de patriotismul nostru care ne ține și de foame, și de salubritate. Poate că ceva țevi recondiționate și asamblate din sistemele de irigații ar putea să facă asta. Dacă steagul ăl mai mare din lume va putea fi văzut din văzduh, sistemele noastre de irigații trebuie căutate cu lupa, la nivelul ierbii, și tot ar fi o îndeletnicire extrem de anevoioasă...Mai rămâne ceva de rezolvat: cum facem să-l bată vântul? Ca să folosim niște supersuflante electrice mi se pare că nici noi, (adică ei), nu ne putem permite...

Cum la noi mândria cu orice preț ține loc la orice, nu m-aș mira ca această mică problemă să fie rezolvată așa cum am spus glumind. Gluma-i glumă, dar noi suntem în stare de orice! V-aduceți aminte când stăteam pe întuneric 2-3 ore în fiecare seară? Atunci întunericul era în exterior. Acum îl avem în noi...

Mă gândesc să-mi aduc și eu contribuția cu o sugestie pentru amplasarea steagului lung și lat.

Steagul cel mare

Scris de Horia Picu

Duminică, 21 Aprilie 2013 07:02 - Ultima actualizare Duminică, 21 Aprilie 2013 07:26

Pe un versant de munte lăsat în mod special pentru astfel de evenimente unice în istoria planetei s-ar găsi un loc bun...Lăsat în mod special fără copaci, vreau să spun! Și la tăieri de păduri suntem primii în Europa...După noi, potopul! Mai bine zis, seceta, că fără păduri, nu există nori...

P.S. Știți că fiecare articol care apare pe site are o poză, ceva sugestiv, în ton cu articolul scris. De data acesta n-am găsit o poză cu mândrul și marele tricolor. Prin urmare, m-am mulțumit cu sigla Cărții Recordurilor...

Autor: Horia Picu

www.sighet-online.ro